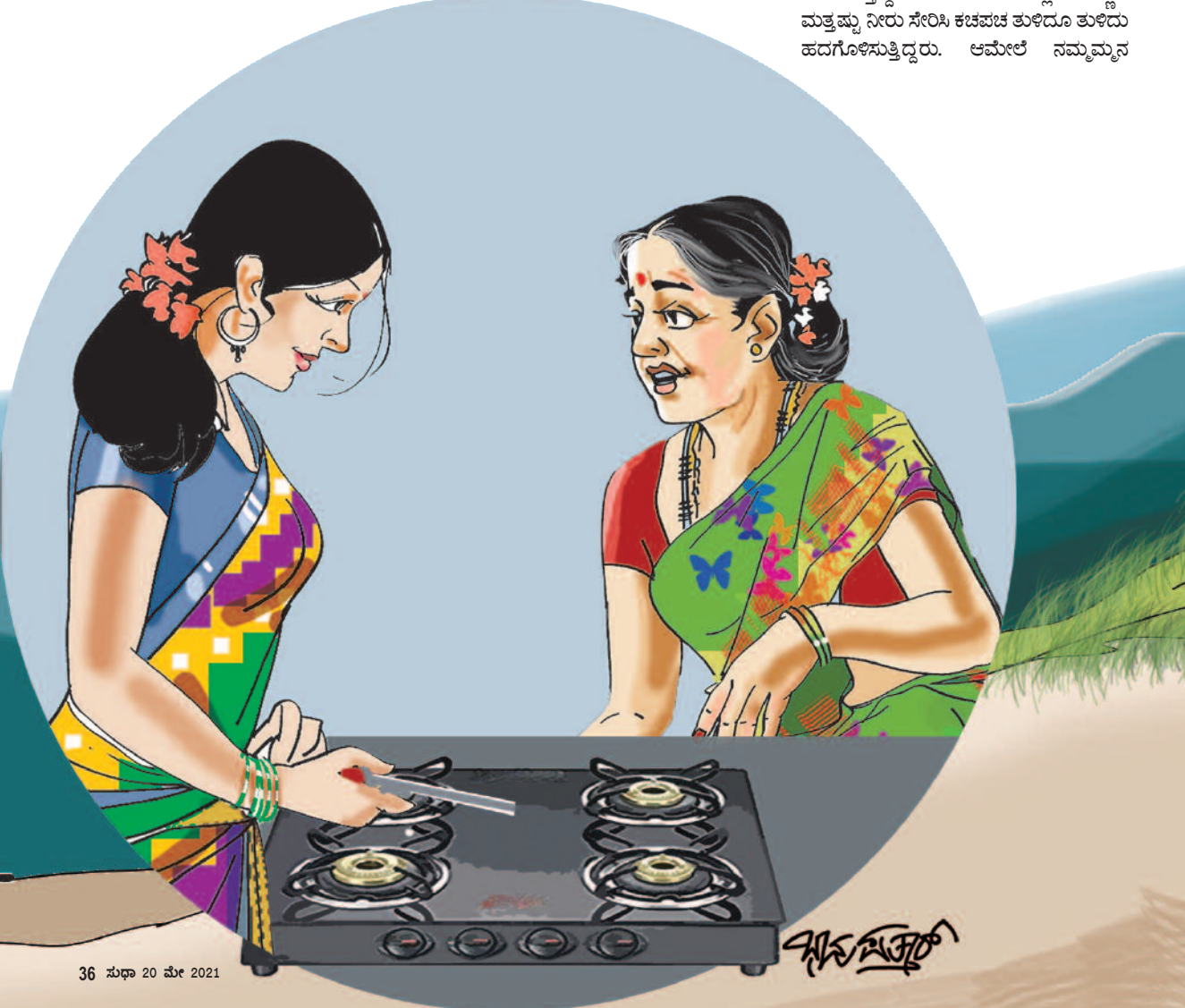

ಒಲೆ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ನಾನು ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮಿರಿಮಿರಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿರುವ, ನಾಲ್ಕು ಬರ್ನರ್‌ಗಳ ಹೊಸ ಗ್ಯಾಸ್ ಒಲೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸೊಸೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮತೆ. ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದು ಕೂತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಚುಳಕ್ ಎಂದುತು.

ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಲೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಕವನದಂತೆ, ತನ್ನಯತೆಯಿಂದ ಮಣ್ಣಿಂದ ರೂಪ ತಾಳುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ, ಆ ಭಾವಪ್ರಪಂಚ ಇಂದಿಗೂ ಹಸಿರು ಹಸಿರು. ಇರುವ ಒಲೆ ಮುರಿಯುತ್ತಿದೆ, ಹೊಸತು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮಮ್ಮ ಹೇಳತೊಡಗಿದಾಗ ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜೇಡಿಮಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಿ ತಂದು ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನ ಜಾಜಿ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಡುವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ನೀರು ಸೇರಿಸಿ ಕಚಪಚ ತುಳಿದೂ ತುಳಿದು ಹದಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನ

ಭಾವ ಪತ್ತಾರ್